

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 7C/58/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5413202440
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Plutinský
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2014:5413202440.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín samosudcom JUDr. Rastislavom Plutinským v právnej veci navrhovateľa: Mgr. B. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. N.Í., M. XXXX/XX, zast. JUDr. JURKOVEC ADVOKAT DK, s. r. o., so sídlom M. R. Štefánika 1822, Dolný Kubín, IČO: 36832103 proti odporcovi: Slovenská republika - Generálna prokuratúra SR, so sídlom Bratislava, Štúrova 2, IČO: 00 166 481, v konaní o náhradu škody spôsobenú nezákonným rozhodnutím, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.832,03 EUR spolu s 5,75% ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.832,03 EUR od 06.04.2013 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi trovy konania predstavujúce trovy právneho zastúpenia v sume 428,42 EUR na účet právneho zástupcu žalobcu do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku

odôvodnenie:

Navrhovateľ svojím návrhom zo dňa 25.04.2013, doručeným dňa 30.04.2013 prostredníctvom svojho právneho zástupcu žiadal, aby súd zaviazal odporcu nahradiť navrhovateľovi náhradu škody vo výške 1.832,03 EUR ako náhradu škody spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Svoj návrh odôvodnil tým, že pôvodne vo veci konalo OO PZ Dolný Kubín, ktoré vec vyriešilo tým, že celú záležitosť postúpilo Okresnému úradu v Dolnom Kubíne na prejednanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu. Proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť poškodený a na základe rozhodnutia prokurátora a následne pokynu prokurátora dňa 11.05.2007 OR PZ Dolný Kubín vydalo uznesenie ČVS: ORP-39/1-OVS-DK-2007 o vznesení obvinenia pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona. Dňa 01.10.2007 Okresná prokuratúra Dolný Kubín podala obžalobu, č. k. 1Pv/216/07 na navrhovateľa pre prečin ublíženia na zdraví. Dňa 11.10.2007 Okresný súd Dolný Kubín vydal trestný rozkaz č.k. 2T/187/2007, ktorým navrhovateľa uznal za vinného z prečinu ublíženia na zdraví, za čo navrhovateľa odsúdil na trest odňatia slobody vo výmere jeden rok s tým, že výkon trestu súd podmienienečne odložil na skúšobnú dobu jeden rok. Proti tomuto trestnému rozkazu podal navrhovateľ odpor. Dňa 15.02.2010 Okresný súd Dolný Kubín, vydal rozsudok 2T/178/2007, ktorým navrhovateľa uznal za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1,2 písm. a) Tr. zákona, za čo navrhovateľa odsúdil na peňažný trest vo výmere 250,- EUR. Pre prípade, že by navrhovateľa výkon peňažného trestu úmyselne zmaril, súd mu uložil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 10 dní nepodmienečne. Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ odvolanie. Dňa 14.10.2010 Krajský súd Žilina vydal uznesenie sp. zn. 3To/56/2010, ktorým zrušil rozsudok tunajšieho súdu a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Dňa 04.10.2011 Okresný súd Dolný Kubín vydal rozsudkom, ktorým navrhovateľa oslobodil spod obžaloby, pretože skutok nie je trestným činom. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie prokurátor s tým, že na verejnom zasadnutí krajského súdu dňa 30.09.2012 krajský prokurátor vyhlásil, že odvolanie berie v celom rozsahu späť. Uznesením Krajského súdu Žilina zo dňa 30.08.2012 sp.

zn. 3To/57/2012-365 súd rozhodol, že späťvzatie odvolania krajským prokurátorom berie na vedomie. Zároveň uznesením zo dňa 30.08.2012 sp. zn. 3To/57/2012-367 zamietol odvolanie poškodeného. Na základe týchto skutočností navrhovateľ tvrdil, že tým, že bol oslobodený spod obžaloby pre prečin ublíženia na zdraví nespáchal tento čin a trestné stíhanie proti nemu nemalo byť začaté, nemalo mu byť vznesené obvinenie, t.j. uznesenie o vznesení obvinenia bolo a je nezákonné rozhodnutie, ktorým bola navrhovateľovi spôsobená škoda a to vo výške odmeny advokáta, ktorého si žalobca zvolil na zastupovanie v trestnom konaní. Navrhovateľ si počas prípravného konania zvolil obhajcu JUDr. Mariána Jurkovca, ktorý navrhovateľa zastupoval až do právoplatného skončenia veci. Navrhovateľ sa žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku o náhradu škody zo dňa 25.01.2013 obrátil na Ministerstvo spravodlivosti SR, to jeho žiadosť postúpilo Generálnej prokuratúre SR. Generálna prokuratúra SR svojím listom zo dňa 18.03.2013 žiadosť navrhovateľa o predbežné prerokovanie nároku o náhradu škody odmietol z dôvodu, že ju považuje na nedôvodnú.

Na pojednávaní dňa 12.02.2014 právna zástupkyňa navrhovateľa uviedla, že pokiaľ ide o žalovaného, tento je správne označený ako Slovenská republika a jeho procesné zastúpenie nie je v danom prípade podstatné. V danom prípade poukázali na § 4 ods. 1 písm. m) zákona č. 514/2003 v zmysle ktorého pokiaľ je viacero príslušných orgánov rozhodujúce je, ktorý orgán začal konať ako prvý a v danom prípade práve Generálna prokuratúra žiadosť odmietla ako nedôvodnú. Pokiaľ ide o argumentáciu, že žalobcovi vôbec nevzniklo právo na náhradu škody, pretože si mal trestné konanie zaviniť svojím konaním sám poukázali na to, že či už zastavením trestného stíhania, alebo oslobodzujúcim rozsudkom zanikajú účinky uznesenia o vznesení obvinenia a podozrenie z trestného činu pre nezákonnosť. Štát sa nemôže zbaviť zodpovednosti a nie je rozhodujúce, ako vyhodnotili orgány štátu pôvodné podozrenie, ale výsledok. Žalovaný sa nemôže brániť, že pokiaľ by nedošlo k určitému konaniu žalobcu, nedošlo by k trestnému stíhaniu, pretože právny poriadok SR pozná aj iné inštitúty, ktoré môžu postihnúť konanie žalovaného, avšak nespôsobili by také následky, ako vznesenie obvinenia a následné trestné stíhanie.

Zástupca odporcu k veci uviedol, že podľa nich Generálna prokuratúra nie je tá, ktorá by za štát mala konať. Poukázali na tú skutočnosť že ak sa má široko vykladať právo na náhradu škody, tak potom treba aj širšie vykladať § 8 ods. 6 Zák. 514/03, teda to, čo považovať, že si osoba zaviniť obvinenie sama. Poukázali aj na vec 2T/187/2007 tunajšieho súdu, konkrétne na stranu 10, kde je považované za jednoznačne preukázané konanie žalobcu, ktorému bolo kladené za vinu. Trestné konanie bolo vedené v súlade s ustanoveniami trestného poriadku, neboli porušené žiadne zásady trestného poriadku a to, že prípravné konanie bolo riadne vedené je zrejme aj z toho, že súd vydal trestný rozkaz a jedenkrát aj uznal obžalovaného vinným, hoci uvedený rozsudok bol zrušený. Poukázal na tú skutočnosť, že by mali byť priznané len účelne vynaložené trovy. Na pojednávaní dňa 17.03.2014 zástupca odporcu ešte poukázal na to, že podľa nich príjmový pokladničný doklad nie je právne perfektný, nakoľko tam nie sú vypísané všetky údaje, z čoho oni vyvodzujú, že nie je zrejme, či nešlo o predstieraný právny úkon.

Súd vykonal v predmetnom konaní dokazovanie listinnými dokladmi založenými v spise ako i oboznámením sa so spisom tunajšieho súdu 2T 187/2007 pričom zistil tento skutkový stav:

V konaní nebol sporný skutkový stav ohľadne priebehu trestného stíhania voči navrhovateľovi. Aj z trestného spisu vyplýva, že dňa 13.03.2007 poverený príslušník PZ OO PZ Odbor skráteného vyšetrovania Dolný Kubín pod číslo ČVS: ORP-39/1-OSV-DK-2007 začal trestné stíhanie pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 TZ preto, že dňa 29.09.2006 v čase okolo 18.00 hod v k.ú. obce T. B., v časti Š., páchatel potlačil smerom dozadu bicykel, na ktorom sedel W. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. N., U.. H. XXXX/XX, následkom čoho došlo k pádu menovaného na zem, pričom tento utrpel zranenia a to povrchové odierky na oboch predlaktiach, pohmoždenie hlavy na temene vpravo s dobou práceneschopnosti od 29.09.2006 do 08.10.2006, teda 10 dní. Následne na to tento poverený príslušník PZ uznesením zo dňa 11.05.2007 pod ČVS: ORP-39/1-OSV-DK-2007 vzniesol obvinenie B. E., nar. XX.XX.XXXX (t.j. navrhovateľovi) za prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 TZ preto, že dňa 29.09.2006 v čase okolo 18.00 hod v k.ú. obce T. B., v časti Š., na ceste pred ubytovňou č. XXX, rukami chytil riadidlá bicykla na ktorom sedel W. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. N., U.. H. XXXX/XX, bicykel potlačil smerom dozadu, následkom čoho došlo k pádu W. B. na zem, v dôsledku utrpel tento zranenia a to povrchové kožné odierky na predlaktiach obojstranne, pomliaždenie hlavy v spánkovo-

temenej oblasti vpravo, postresovú poruchu - psychogénny šok s dobou práceneschopnosti 10 dní a s obmedzením v obvyklom spôsobe života v trvaní 10-14 dní. V zásade pre tento skutok potom prokurátor Okresnej prokuratúry Dolný Kubín podal dňa 01.10.2007 na Okresný súd Dolný Kubín obžalobu, kde nakoniec rozsudkom Okresného súdu v Dolnom Kubíne sp. zn. 2T 187/2007 zo dňa 04.10.2011 súd obžalovaného spod predmetnej obžaloby oslobodil, pretože skutok nie je trestným činom.

Ak ďalej vyplýva z trestného spisu, tak obžalovaný po vznesení obvinenia splnomocnil svojou obhajobou v tejto veci dňa 30.05.2007 advokáta JUDr. Mariána Jurkovca, Dolný Kubín. Z trestného spisu je taktiež zrejmé, že v trestnej veci bol podaný znalecký posudok č. 4/2007 znalcom MUDr. Hudcovským Jozefom, znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie neurológia, ktorý okrem iného konštatoval u poškodeného postresovú poruchu, ktorá ho obmedzila v obvyklom spôsobe života v trvaní 10-14 dní. Navrhovateľ ako obvinený sám v konaní zabezpečil posudok znalca MUDr. Jaroslava Ivana, znalca z odboru zdravotníctvo, odvetvie súdne lekárstvo, ktorý vypracoval znalecký posudok č. 41/2010 zo dňa 09.10.2010, kde tento konštatoval, že poškodený neutrpel posttraumatickú stresovú poruchu, resp. poukázal aj na to, že jednoznačné posúdenie vzniku tejto poruchy spadá do kompetencie znalca z odvetvia psychiatrie (tým znalec Hudcovský nie je). Ďalej okrem iného konštatoval, že poškodený mohol byť v obvyklom spôsobe života obmedzený do 6 dní. Je zrejmé, že hlavne tento znalecký posudok bol dôvodom, prečo odvolací súd zrušil rozsudok Okresného súdu sp. zn. 2T 187/2007 z 15.02.2010, ktorým bol pôvodne obžalovaný uznaný vinným. Následne bol v konaní pribratý ako znalec MUDr. Milan Spitka, znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, ktorý konštatoval, že poškodený maloleký posttraumatickú stresovú poruchu neutrpel.

Navrhovateľ v tomto konaní ako náhradu škody uplatňuje sumu 1.832,03 EUR, ktorú zaplatil obhajcovi advokátovi JUDr. Mariánovi Jurkovcovi. Predložil doklad a to príjmový pokladničný doklad zo dňa 21.12.2012 z ktorého je zrejmé, že túto sumu od neho advokát prijal, kde účel platby je uvedený DK 98/2007 úhrada faktúry č. 201265. Následne z tejto pripojenej faktúry vyplýva, že touto boli navrhovateľovi fakturované trovy obhajoby v trestnom konaní vedenom pred OS Dolný Kubín č. k. 2T 187/2007 v zmysle pripojenej prílohy, kde vyčíslenie trov obhajoby vo veci DK-98/2007 vedenej pred Okresným súdom Dolný Kubín pod č.k. 2T/187/2007 predstavuje:

18.05.2007 príprava a prevzatie zastúpenia 49,29 EUR (1.485,- SK)

Režijný paušál 5,90 EUR (178,- Sk)

05.06.2007 Účasť na výsluchu obvineného B.. E. pred

OR PZ odbor skrát. vyšetrovania D. Kubín 49,29 EUR

Režijný paušál 5,90 EUR

02.07.2007 Účasť na výsluchu svedka Š. H. na OR PZ Odbor skr. vyšetrovania Dolný Kubín 49,29 EUR

Režijný paušál 5,90 EUR

16.08.2007 Účasť na výsluchu svedka Ing. V.. G. na ORPZ Odbor skr. vyšetrovania Dolný Kubín 49,29 EUR

Režijný paušál 5,90 EUR

11.09.2007 Preštudovanie vyšetrovacieho spisu ORPZ Odbor skráteneho vyšetrovania 49,29 EUR

Režijný paušál 5,90 EUR

30.10.2007 Spísanie a podanie odporcu proti trestnému rozkazu 49,29 EUR

Režijný paušál 5,90 EUR

31.03.2008 Obhajoba na hlavnom pojednávaní pred OS Dolný Kubín 52,71 EUR (1.588,- SK)
 Režijný paušál 6,30 EUR

10.02.2009 Obhajoba na hlavnom pojednávaní pred OS Dolný Kubín 57,95 EUR
 Režijný paušál 6,95

24.11.2009 Obhajoba na hlavnom pojednávaní pred OS Dolný Kubín 57,95 EUR
 Režijný paušál 6,95 EUR

15.12.2009 Obhajoba na hlavnom pojednávaní pred OS Dolný Kubín 57,95 EUR
 Režijný paušál 6,95 EUR

13.01.2010 Účasť na vyšetrovacom pokuse na mieste samom v T. B. 60,11 EUR
 Režijný paušál 7,21 EUR

09.02.2010 Obhajoba na hlavnom pojednávaní pred OS Dolný Kubín 60,11 EUR
 Režijný paušál 7,21 EUR

15.02.2010 Účasť na vyhlásení rozsudku pred OS Dolný Kubín 60,11 EUR
 Režijný paušál 7,21 EUR

26.03.2010 spísanie a podanie odvolania 60,11 EUR
 Režijný paušál 7,21 EUR

09.10.2010 náklady na vypracovanie znal. posudku znalca MUDr. Jaroslava Ivana, Lietavská Svinná 131 616,32 EUR
 (fa. č. 58/2010)

27.01.2011 Obhajoba na hlavnom pojednávaní pred OS Dolný Kubín 61,75 EUR
 Režijný paušál 7,41 EUR

04.10.2011 Obhajoba na hlavnom pojednávaní pred OS Dolný Kubín 61,75 EUR
 Režijný paušál 7,41 EUR

21.11.2011 vyjadrenie obžalovaného k odvolaniu prokurátora na základe výzvy súdu 61,75 EUR
 Režijný paušál 7,41 EUR

30.08.2012 Účasť na verejnom zasadnutí pred KS Žilina 63,58 EUR
 Režijný paušál 7,63 EUR

Náhrada za stratu času (4 x 12,71 EUR) 50,84 EUR

Cestovné náhrady 32,05 EUR

Navrhovateľ sa so žiadosťou na predbežné prerokovanie nároku o náhradu škody zo daň 25.01.2013 obrátil na Ministerstvo spravodlivosti SR, kde toto dňa 01.02.2013 postúpilo túto žiadosť o predbežné prerokovanie nároku Generálnej prokuratúre SR, nakoľko škoda mala byť spôsobená nezákonným

rozhodnutím - uznesením vyšetrovateľa OR PZ Dolný Kubín. Ako súd zistil, tak Generálna prokuratúra SR, organizačný a kontrolný odbor pod sp. zn. XV/5 Spr 9/13-6 dňa 18.03.2013 odmietla nárok na náhradu škody navrhovateľa ako nedôvodný s tým že ho poučila, že sa môže domáhať uspokojenia svojich nárokov na príslušnom súde v občianskoprávnom konaní.

Podľa § 3 ods. 1 písm. a) zákona č. 514/2004 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím.

Podľa § 4 zákona č. 514/2004 Z.z.

(1) Vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu

a) Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak

1. škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak,

2. škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci, 1)

3. škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu, 2)

b) Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ alebo poverený orgán Policajného zboru, 3)

c) Ministerstvo financií Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ colnej správy alebo poverený colný orgán,

d) ministerstvo alebo iný ústredný orgán štátnej správy, ak škoda vznikla pri výkone verejnej moci v oblasti štátnej správy, ktorá patrí do pôsobnosti tohto ministerstva alebo tohto ústredného orgánu štátnej správy a aj keď ide o škodu, ktorá vznikla pri výkone štátnej správy, ktorá bola prenesená na územnú samosprávu podľa osobitného predpisu,

e) ministerstvo alebo iný ústredný orgán štátnej správy, ak v dôsledku nesprávneho prebratia smernice Európskej únie alebo ak v dôsledku nedodržania lehoty určenej na jej prebratie vznikla škoda pri výkone verejnej moci v oblasti štátnej správy, ktorá patrí do pôsobnosti tohto ministerstva alebo tohto ústredného orgánu štátnej správy,

f) Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu 4) v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní,

g) Najvyšší kontrolný úrad Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ním vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jeho nesprávnym úradným postupom,

h) Národná banka Slovenska, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom,

i) verejnoprávna inštitúcia, záujmová samospráva alebo právnická osoba, ktorej zákon zveril rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb v oblasti verejnej správy, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom,

j) Národná rada Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom,

k) Súdna rada Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom,

l) orgán príslušný podľa písmen a) až j), u ktorého bola podaná žiadosť na predbežné prerokovanie nároku (§ 15), ak ku škode došlo v oblasti verejnej moci, ktorá patrí do pôsobnosti viacerých orgánov verejnej moci; ak žiadosť bola podaná na viacerých príslušných orgánoch, ten orgán, ktorý vo veci začal konať ako prvý.

(2) Ak nemožno príslušný orgán určiť podľa odseku 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky.

(3) Ak bol nárok na náhradu škody uplatnený na orgáne, ktorý nie je príslušný vo veci konať podľa odsekov 1 a 2, je tento orgán povinný bezodkladne postúpiť žiadosť (§ 15) príslušnému orgánu a upovedomiť o tom žiadateľa. Účinky uplatnenia nároku zostávajú zachované.

Podľa § 5 ods. 1 zákona, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 6 ods. 1 zákona, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa § 15 ods. 1 zákona, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1 zákona, zo žiadosti musí byť zrejmé, kto náhradu škody žiada, ktorej veci sa týka, titul, z ktorého sa nároku na náhradu škody domáha, akým spôsobom škoda vznikla a čoho sa poškodený domáha. V žiadosti a pri uplatnení nároku na náhradu škody na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku náhrady škody a označiť orgán verejnej moci, ktorý mu škodu spôsobil.

Podľa § 17 zákona č. 514/2004 Z.z.

(1) Uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. 1a)

(2) V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 18 ods. 1 zákona, náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

Podľa §18 ods.3 zákona č. 514/2004 Z.z., súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia vo výške ustanovenej osobitným predpisom. 9) Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

Podľa § 25 zákona č. 514/2004 Z.z.

(1) Ak nie je ustanovené inak, spravujú sa právne vzťahy upravené v tomto zákone osobitným predpisom

V danom prípade je zrejmé, že navrhovateľ sa domáha od Slovenskej republiky v mene ktorej má konať Generálna prokuratúra SR náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, v danom prípade

citovaným rozhodnutím o vznesení obvinenia vo výške 1.832,03 EUR, kde uvedená suma predstavuje trovy obhajoby a náklady na vypracovanie znaleckého posudku znalcom MUDr. Jaroslavom Ivanom, nakoľko navrhovateľ ako obvinený bol v predmetnom trestnom konaní oslobodený. Pokiaľ ide o námietku Generálnej prokuratúry, že táto by nemala zastupovať štát v tomto konaní súd uvádza, že z hľadiska označenia je podstatné, že odporcom, resp. žalovaným je jednoznačne Slovenská republika a táto je žalovaná správne. Pokiaľ samotné orgány štátu, ktoré majú zastupovať tento, sa nevedia zhodnúť na tom, ktorý z nich to má byť, nemôže ísť toto na ľarchu navrhovateľa, pretože by mohlo ísť o odmietnutie spravodlivosti, pokiaľ by súd pri označení orgánu konajúceho za štát v prípade, že o tom nemajú jasno ani orgány štátu ktoré prichádzajú do úvahy, zamietal žalobu len z tohto dôvodu. V zásade však zákonodarcia predvídal kolíziu názorov a práve ustanovenie § 4 ods. 1) písm. l rieši túto situáciu tak, že určuje, že príslušný orgán je ten, ktorý vo veci začal konať ako prvý. V danom prípade z orgánov štátu prichádzajúcich do úvahy MV SR nebolo kontaktované a nekonalo vôbec, MS SR nezačalo konať vo veci a postúpilo túto práve Generálnej prokuratúre SR a preto je táto príslušná konať za štát v tejto veci.

V danom prípade je zrejmé, že zákon č. 514/2003 Z.z. zakladá objektívnu zodpovednosť štátu bez ohľadu na zavinenie, ktorej sa nemôže zbaviť. Neposudzuje sa teda správnosť rozhodnutia orgánu štátu z hľadiska, či pri rozhodovaní porušil právu povinnosť a škodu zaviniť, rozhodujúcim kritériom zákonnosti konania vedeného orgánom verejnej moci je výsledok tohto konania. Základným predpokladom zodpovednosti štátu je tu zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia ktorým bola spôsobená škoda, kde v zmysle ustálenej judikatúry (napr. uzn. NS SR z 18.08.2010, sp. zn. 4 M Cdo 15/2009) je zrejmé, že zmyslu právnej úpravy zodpovednosti štátu za škodu zodpovedá, aby každá majetková ujma spôsobená nesprávnym či nezákonným zásahom štátu proti občanovi (fyzickej osobe) bola odčinená, pričom judikatúra systematickým a logickým extenzívnym výkladom dospela k záveru, že ak došlo k zastaveniu trestného stíhania, alebo k oslobodeniu spod obžaloby, treba s prihliadnutím na konkrétne okolnosti a dôvody vychádzať z toho, že občan čin nespáchal a že trestné stíhanie proti nemu nemalo byť začaté. Rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti (zákonnosti) začatia (vedenia) trestného stíhania je neskorší výsledok trestného konania. V danom prípade je zrejmé, že rovnaký význam ako zrušenie právoplatného uznesenia o vznesení obvinenia pre nezákonnosť má tiež oslobodenie spod obžaloby. Z tohto pohľadu je teda základ nároku daný, návrh je dôvodný, nakoľko je zrejmé, že zvolenie obhajcu je ústavným právom občana a v danom prípade realizované navrhovateľom, kde pokiaľ na obhajobu navrhovateľ vynaložil finančné prostriedky, vznikla mu škoda vo výške týchto vynaložených prostriedkov. Skutočnosť, že navrhovateľ bol zastúpený obhajcom je zrejmalá z trestného spisu a taktiež priamo na pojednávaní súd prešiel celý trestný spis z ktorého je zrejmé, že úkony, ktoré boli obhajcovi zaplatené, sú účtované navrhovateľovi oprávnené a v súlade s právnymi predpismi. Taktiež je zrejmé, že má právo aj na zaplatenie náhrady za znalecký posudok, kde je úplne zrejmé, že tento znalecký posudok bol vypracovaný a priniesol zvrät v trestnom konaní v prospech navrhovateľa, je úplne nepodstatné, či znalcovi bolo platené priamo z účtu obhajcu a ten to následne vyúčtoval klientovi. Taktiež sú úplne nepodstatné námietky ohľadne dokonalosti príjmového dokladu, rozhodujúca je tam suma a dátum kedy advokát sumu za náklady obhajoby prevzal a skutočnosť, že ohľadne tohto nie je medzi klientom a advokátom žiaden rozpor. Hľadať v prijatí peňažných prostriedkov, na ktoré má obhajca nárok a klient je mu ich povinný zaplatiť a ktoré sú účtované v správnej výške, ktorá jednoznačne vyplýva z trestného spisu, nejaký predstieraný úkon je vyslovene absurdné a zástupca GP SR sa ani nepokúsil na toto svoje tvrdenie predložiť nejaký dôkaz.

V danom prípade teda nezákonné rozhodnutie - uznesenie o vznesení obvinenia spôsobili na strane navrhovateľa náklady z titulu zaplatenia trov obhajoby a vyhotovenia znaleckého posudku, ktoré by v prípade, že by obvinenie navrhovateľovi vznesené nebolo, neboli vznikli, resp. práve toto nezákonné rozhodnutie a následné podanie obžaloby prokurátorom bolo príčinou vzniku škodu. Preto súd žalobe vyhovel. Zároveň priznal navrhovateľovi aj úrok z omeškania v príslušnej výške v zmysle § 517 ods. 1,2 OZ, resp. Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v zákonnej výške a to odo dňa 06.04.2013, tj. odo dňa nasledujúceho po tom, čo bol navrhovateľovi doručený list o zamietnutí jeho žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody.

Zároveň v zmysle § 142 ods. 1 OSP, pretože mal navrhovateľ plný úspech vo veci, súd mu priznal právo na náhradu trov konania, ktoré predstavujú trovy právneho zastúpenia v tomto konaní vo výške 428,42 EUR a ktoré pozostávajú z odmeny za 4 úkony právnej pomoci (prevzatie a príprava, spísanie žaloby,

zastupovanie na pojednávaniach dňa 12.02.2014 a 17.03.2014) po 81,33 EUR a režijný paušál 2 x 7,81 EUR (rok 2013), 2 x 8,04 EUR (rok 2014), spolu s 20% DPH v sume 71,40 EUR.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Žiline písomne v 2 vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1, 2 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto vykonateľným rozhodnutím, môže osoba oprávnená z rozhodnutia podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č.233/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov).